

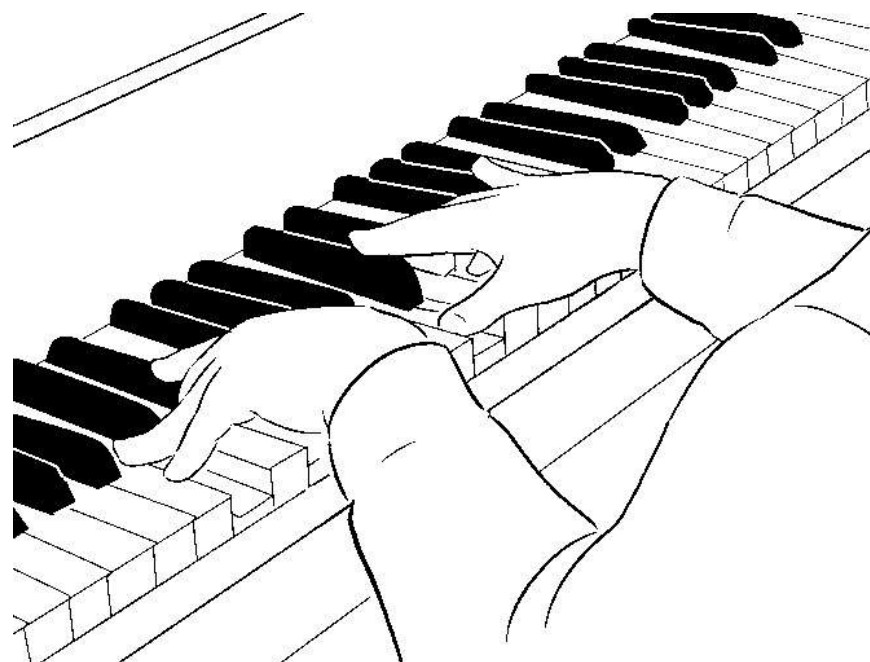
ÉNEKEINK

[illegible]

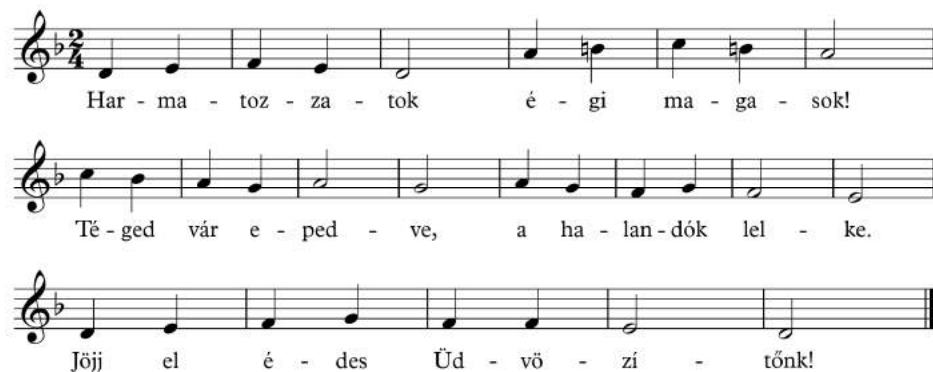
Orgonás énekek

Források:

Hozsanna!, Szent István Társulat, Budapest, 1965, Nr. 20120/1965.
Éneklő Egyház, Szent István Társulat, Budapest, 1984., ISBN 963 360 771 X

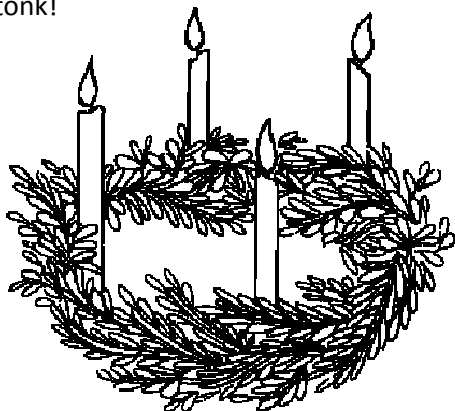
Advent

Mert az emberek, ott tévelygenek,
Hol te égi fényed, útján nem vezérléd,
Őket édes Üdvözítőnk!

Ím az áldozat, melyet bemutat
Szolgád Fölségednek: jöjj el és szenteld meg,
Ó kegyelmes Üdvözítőnk!

Nyújtsd malasztodat, hogy ez áldozat
Bánatot gerjessen, bűnös szíveinkben,
Ó, segíts meg Üdvözítőnk!

A mise állandó énekei

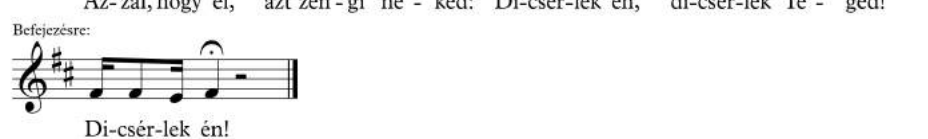

Min-den, mi él, csak Tű-ged hir - det, Min-den di-csér, mert mind a mű - ved,

Az - zal, hogy él, azt zen - gi né - ked: Di-csér-lek én, di-csér-lek Tű - ged!

Befejezésre:

Di-csér-lek én!

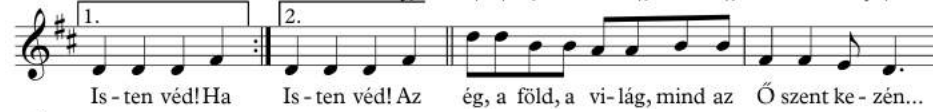
Dicsér az ég, Nap, Hold és csillagok, Fény és sötét, nap, éj, és hajnalok,
Dicsér a szél, fűlhő és hóvihar, A víz, s a tűz, mágányi tiszta dallal: Mindén...

Dicsér a Föld, dicséri szűnt nívűd, Mint jó anyánk, táplál, s ad éldélt;
Virág, gyümölcs, zöld fű, fa, hűgyvidék, Tó és folyó, síkság és büszkő bérc: Mindén...

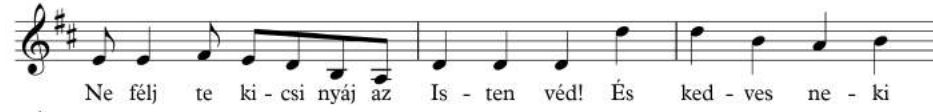
A nagy világ, létévűl énekűl, Dű szavűnkra vár, hogy hangja dal lűgyűn,
Zűgjűk tűhát, ég és föld énekűt, Zűngűk vűlűk: nagy Istűn áldott légy! Mindén...

Ha re-ánk tör a ho-mály, ne fáj - jon, a - mi fáj, ne félj, te ki-csi nyáj az

1. Is - ten véd! Ha 2. Is - ten véd! Az ég, a föld, a vi-lág, mind az Ő szent ke - zén...

Ne félj te ki - csi nyáj az Is - ten véd! És ked - ves ne - ki

min - den sze - gény... Ne félj, te ki - csi nyáj az Is - ten véd. Csak...

Csak övé az élűt, övé a léűk, övé az énekű a szívűmbűn.

Ó mondd, csoda-ű, hogy a szívűm dalol – Övé az énekű...

Ha Krisztűs a koldűsig így lűhajol – Övé az énekű...

Csak övé az élűt, övé a léűk, övé az énekű a szívűmbűn.

Karácsony

Csor - da - pász - to - rok, mi - dűn Bet - le - hem - be,

Csor - dát ő - riz - nek, éj - jel a me - zű - ben.

Istűn angyali jűvénűk műllűjűk,
Nagy félűmmű tűlik műg ő szívűk.

Örűműt mondok, nagy örűműt néktűk,
Műrt ma szűlűttűt a ti üdvűsségűk.

Műnjűtűk űl csak gyorsan a városba,
űtt találjátok Jézűst a jászolba.

Dicsűség Nékűd, örűk Atyaistűn,
Tű kisűd Jézűs és Szűntlélűkistűn.

Di - csű - sűg menny - ben az Is - ten - nek, Di - csű - sűg menny - ben az Is - ten - nek.

Az an - gya - li se - re - gek ví - gan így é - ne - kel - nek: Di - csű - sűg, di - csű - sűg Is - ten - nek!

Békűssűg földűn az űmbűrnűk! Békűssűg földűn az űmbűrnűk!

Kit az igaz szűrűttűt, a kis Jézűshoz vűzűt, Békűssűg, békűssűg, űmbűrnűk!

Dicsűrűjűk a szűnt angyalokkal. Imádűjűk a hív pásztorokkal.

Az istűni gyűrműkűt, ki minkűt így szűrűttűt, Dicsűrűjűk, imádűjűk és áldűjűk.

Is - ten - gyer - mek, kit ir - gal - mad kö - zénk le - ho - zott,
 An - gya - lok - nak é - ne - ké - vel Né - ked ál - do - zok.
 Ter - jeszd fö - lém ke - ze - det, hogy az Is - ten - sze - re - tet
 Tölt - se el ma szí - vem lel - kem já - szo - lod tö - vén!

Bár nem látom gyermek arcod szent vonásait,
 Hiszem mégis rendületlen, hogy már te vagy itt.
 És mosolygón fölfogod, könnyemet amit hozok
 Ajándékul jászolodnak trónusához én.

Istengyermek nézd szívemnek forró vágyait,
 Boldogságot adni másnak nincs hatalma itt.
 Csak tenéked Istenem, ó ha arcod megjelen
 Áldott ostya szent színében, boldog vagyok én.

Betlehemi csillagodat ragyogtasd nekem,
 Ki e sötét lelki éjben jászlad keresem,
 Add hitemnek fényedet, akkor biztosan megyek,
 S meg nem állok, míg a trónod el nem érem én.

Szentségházad jászolához állok örnek én,
 Hogy ne bántson senki Téged már e földtekén,
 Ó ha Téged sértenek, én szívembe rejtelek,
 S menedéket adok Néked mindhalálomig.

Gyer - tya láng, tisz - ta fény, cson - kig é - gö ál - do - zás. ál - do - zat - ban pusz - tu - lás. Is ten
 ol - tá - ra - i - nál. Gyer - tya - láng, tisz - ta fény, em - bert hí - vó lán - go - lás, vég - ső
 per - cig lo - bo - gás ál - do - za - tunk asz - ta - lán. Gyer - tya láng, tisz - ta
 fény, ön - pus - z - ti - tó lo - bo - gás, nem is a - kar len - ni más, nem is
 ki - ván sem - mi más, nem is le - het so - ha más! Gyer - tya láng!

Szelíden, könnyesen, minden új dal győzelem, Ezer gyötrődésem, minden
 gyöngeségemen, Gyertyaláng életem, könnyű széltől megremeg, De amit
 lehet megteszek, áldozattá így leszek. Gyertyaláng...

Szün - te - len biz - zál az Úr - ban, szün - te - len biz - zál az Úr - ban, szün - te - len
 biz - zál az Úr - ban, ez az e - gyet - len út! Sze - med hi - á - ba néz és
 ku - tat, né - ha nem lá - tod tisz - tán u - tad, azt sem
 a hol - nap mit hogy, mit ad, de hidd az Úr meg - se - git!

Rohansz, amíg le nem száll az est, nincsen nyálgalmad, mindig sietsz, gyakran
 kihal belőled a kedv, de Vele békére lelsz! Szüntelen...

Mások nem járnak itt már veled, néznek irigyen súgják neved, Ám te,
 mit ők csinálnak, ne tedd, veled az Úr lát, és véd! Szüntelen...

Kerestem folyton a boldogságot, de nem találtam én,
Magányos voltam, homályban éltem, nem ért el semmi fény.
De mondd el, hogy mi bánt, gyere jöjj, velünk! A visszhangod gyanánt,
gyere minket fogadj el! Gyere élj...

Magányom elszállt, kitérta házat, az Úr, az új barát,
Meghívott Jézús, kigyújtja fényét, hogy adjam még tovább!
Jézús a jóbarát, gyere és örülj! Nem ismerünk magányt,
gyere érted vagyunk itt! Gyere élj...

Istennek Fia, aki született jászolban, jászolban,
Ő leszen néktek Üdvözítőtok, valóban, valóban.

Mellette vagyon az édesanyja Mária, Mária,
Barmok közt fekszik, jászolban nyugszik Szent Fia, Szent Fia.

El is menének köszöntésére azonnal, azonnal,
Szép ajándékot vivén szívökben magukkal, magukkal.

A kis Jézuskát egyenlőképpen imádják, imádják,
A nagy Uristent ilyen nagy jóért mind áldják, mind áldják.

Ó, fogyhatatlan csodálatos ér, hópehely ostya, csöpp búzakenyér.
Benne lásd az édes Úr, téged szomjaz rád borúl, szent karácsony éjjel.

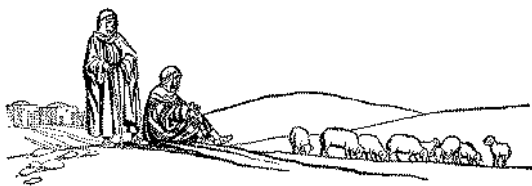

Angyalok szózata minket is hív, Értse meg ezt tehát minden hű szív;
A kisded Jézuskát mi is áldjuk, Mint a hív pásztorok magasztaljuk.
Üdvözlégy kis Jézus reménységünk, Aki ma váltságot hoztál nekünk.
Meghoztad az igaz hit világát, Megnyitád szent Atyád mennyországát.
Dicsőség, imádás az Atyának, Érettünk született szent Fiának,
És a vigasztaló Szentléleknek, Szentháromságban az egy Istennek.

Nem ragyogó fény közt nyúgoszik, bársonyos ágya nincs neki itt.
Csak ez a szalma, koldúsi hely, rá meleget a marha lehel.
Egyszerű pásztor, térdeden állj, mert ez az égi s földi király.

Szívből jövő imádság Lelke - áradj szét!
Mélyből fakadó sóhaj Lelke - áradj szét!
Isteni üzenet dicső Lelke - áradj szét!
Megbocsátás irgalmas Lelke - áradj szét! Áradj szét, Lélek...

Szabadságom tüzes Lelke - áradj szét!
Imádságom kitartó Lelke - áradj szét!
Szenvedésem tűrő Lelke - áradj szét!
Békességem gyönyörű Lelke - áradj szét! Áradj szét, Lélek...

Dicsőítlek Atya Lelke, szent kegyelem!
Magasztallak, Fiú Lelke, örök örömem!
Érints meg engem Isten Lelke, legyél életem,
Tarts meg engem, szeretet Lelke, Te vagy Istenem! Áradj szét, Lélek...

El Shad - dai El Shad-dai, ö - rök é lő A do nai. El - tel-nek év-ez-
 re-dek, és Te nem vál-to-zo- meg! El Shad-dai, El Shad-dai, ö -
 rök é lő A-do - nai. Ró - lad szól a szív és száj, El Shad-dai! Te
 al - kot - tad az e - get, Na - pot, föl - det, vi - ze - ket. Áb -
 ra - hám fi - a - i - nak Te je - löl - tél ki u - tat! Szól -
 tál, fel - tá - madt a szél, ott a Vö-rös ten - ger - nél,
 és né - ped szá - raz láb - bal kelt át! El Shad-dai,

A p[er]szában vezettél, megbékélést üzentél,
 Kenyereddel tápláltál, sasszárnyakon hordoztál!
 Mi nem értettük szavad, elvétettük az [er]tet,
 De Te mégis szerettél, tieidnek nevezted! El Shaddai ...

U-bi ca-ri-tas et a - mor, u-bi ca-ri-tas De-us i - bi est!
 A-hol sze-re-tet, és jó - ság, a-hol sze-re-tet, ott van Is - te nünk!

Nagyb[er]jt

Bűn - bá - nók - nak me - ne - dé - ke! Tró - nu - sod - hoz el - jö - vünk,
 Ah! mert más - hol nincs üdv s bé - ke, Jé - zus ir - gal - mazz ne - künk!

Szenvedésed drága árán Váltottad meg életünk,
 Ó! ne hagyj el minket árván, Jéz[us]s kegyelmezz nekünk!

Kenyeret, s bort áldozat[ra] Felajánlván teneked,
 Kérünk, add meg bő j[er]talm[ra] Megtérésre szent kegyed!

Jéz[us]s teste, s vére által, Mit a kenyér, s bor jelent,
 Add, hogy küzdvén a halállal, Nyerjünk babért odafent!

A ke - reszt - fá - hoz me - gyek, mert más - hol nem lel - he - tek
 nyu - go - dal - mat lel - kem - nek. S ott ta - lál - lak, ó, Szűz A - nya,
 fáj - da - lom közt bá - gya - doz - va, Tör ve - ré át lel - ke - det.

Mely gyötrelme volt neked, Isteni szülötteredet,
 Látni szegény jászolban. S midőn annyi ellenségek
 Romlására esküvének: Tör veré át lelkedet.

Húsvét

A halál, és élet harcra szállt. Meghalván az élet,
a halálon Úr lett, A halál, és élet harcra szállt.

Mit láttál, szent asszony, a sírnál? Sírnak ürességét,
Kriszt^{us} dicsőségét! Mit láttál, szent asszony, a sírnál?

Fényes nap! Úr adta ékes nap! Isten adta nékünk,
azért örvendezzünk, Fényes nap! Úr adta ékes nap!

Szent Asszonyok a kősírhoz, Visznek fűszert holt Kriszt^{us}hoz.
Szívük elfogódott, ér^{te}k, hogy ott nem volt. Alle - alle^{le}ja.

Fájdalm^{uk} nagy örömre vált, Fényes angyal eléjük állt:
Jéz^{us}ról hirdeti, hogy sír már nem fedi. Alle - alle^{le}ja.

Ér^{te}nk, ha látni vágytok, ti és a hű tanítványok,
Galileában vár, feltámadt, nincs itt már. Alle - alle^{le}ja.

Mindennap dicsérünk, Téged jó Éram, Néd^{ed} énekelünk, vígan, boldo -
gan, Maradj mindig velünk, ha útra kelünk,
őrizd életünk, minden nap, minden nap!

Énekek különböző alkalmakra

Fivérem Szél és nővérem Ég, nyisd ki szemem, hogy
Lássam, ami szép. Körülölel, a ragyogás dicsfény.

Mert Isten....

Fivérem Nap...

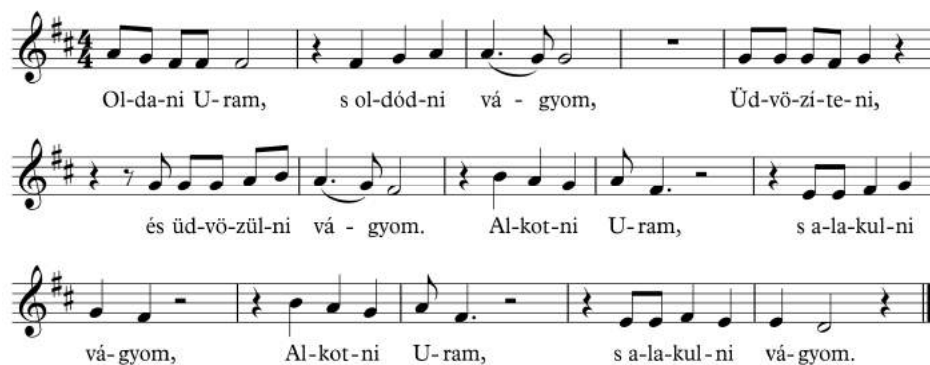

Amíg veled járok én az úton, minden gondom, messze-messze száll.

Maradj velem...

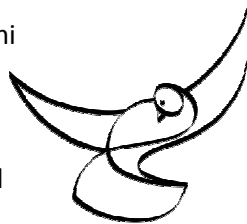
Leborúlva hálát adok néked, ajkamról most hála dala száll.

Maradj velem...

Ékesíteni, és ékesedni vágyom, dalolni űram,
és dallá lenni vágyom, Követeddé lenni, s Érted tenni
vágyom, követeddé lenni, s érted tenni vágyom.

Lámpád vagyok, ha látsz engem, ajtód vagyok,
ha zörgetsz bennem, Ki látod, mit teszek, hallgass el
engem, ki látod mit teszek, hallgass el engem!

Jó az Űr-ban bi-za-kod-ni, jó az Űr, re-mélj és bízz ben-ne jó az Űr!
Bo-num est con - fi-de-re in Do - mi - no, bo-num spe - ra - re in Do - mi - no!

Énekek az Oltáriszentségről

Jelen van itt Test és Vér, Minden kinccsel ez felér,

Ha elhagyjuk vétkeinket minden jót ígér.

Állj mellettünk nagy Isten, Titkos kenyér színében,

Légy irgalmas, és meghallgass, minden ínségben!

Háborútól oltalmaz, híveidnek irgalmaz,

Betegséget, éhínséget, tőlünk távoztass!

Véghetetlen Istenség, Szerető nagy kegyesség,

Az oltáron velünk áldjon Tégedet a föld s az ég!

Ó mennyei seregek, Velünk egyesüljetek,

Tiszta lelkek az Istennek Irgalmáról zengjetek!

Nap, Hold s fényes csillagok, Imádságra gyűljatok!

Hitünk fénye őt dicsérje, Kit ragyogva áldotok.

Legyen egy szív egy lélek, Azokban, kik dicsérnek,

Ó nagy Isten! e szentségben Nyerjék meg, mit remélnek!

Üdvözlégy, te szent manna, Ennél többet ki adna, Nincs mód benne.

Ez az égi nagy jószág, a teljes Szentháromság, Nagy kegyelme.

Szent testével így táplál, Hogy ne ártson a halál, Mily kegyesség.

Szent vérével harmatoz, Így szelídít magához, Ez Istenség.

Szállj le hozzám szent kenyér, Jöjj ártatlan, drága vér, Szánd lelkemet!

Bár hajlékom nem méltó, Elég tőled csak egy szó, Vedd szívemet!

Itt az Istenség az emberséggel, Ím megegyezett nagy szövetséggel.

Ebben remélek, amíg csak élek, Ebben erősíts, Jézusom, kérlek!

Itt a test és vér felmutattatott, Mely a keresztfán, értünk ontatott.

Ó nagy szeretet, érted mennyit tett, Valld meg hát bűnös, mért nem szereted.

Ezt a számtalan vétek okozta. Szeretetemet tőled elvonta.

De már szívemből, igaz lelkemből, Bánom bűneim teljes erőmből.

Az Úr velünk, ki lehet ellenünk, rettegést nem ismerünk.

Jobb az Úr ereje énnekem, jobb is, mint az emberé! Alleluja...

Ő az én teremő Istenem, Istenem, ki nem hagy el,

Benne én ujjongva járhatok, élhetek a tenyerén! Alleluja...

Mit fürtből kínált a szőlő, hoztuk örömmel,

Már bor lett, csillog örömtől, vedd el fogadd el. Dicsér a világ...

Ma egygő lett az egész nép, eljött örömmel,

A szíve élő ajándék, vedd el, fogadd el! Dicsér a világ...

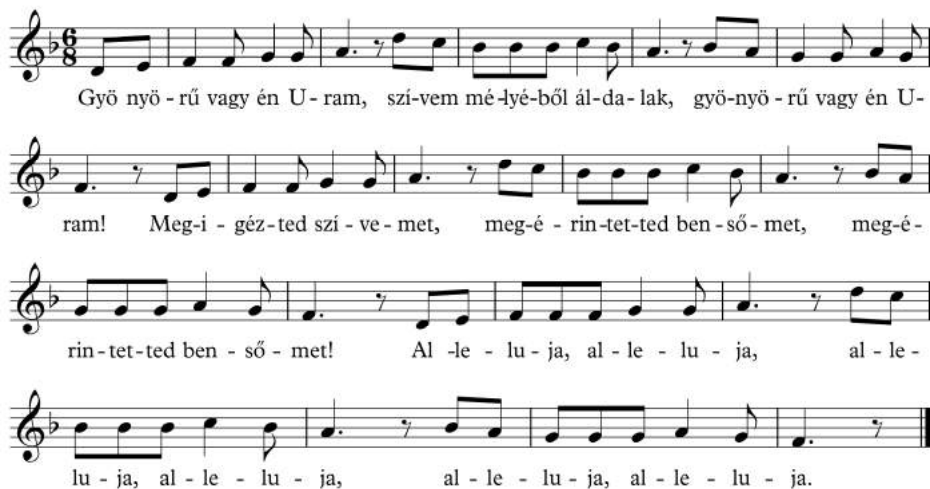
Ha mások várják erőnket, adjuk örömmel,

Mert együtt él az egész test: vedd el, fogadd el! Dicsér a világ...

Szeretném, ha mindenki körülöttem boldog lenne,
 Szeretném, ha minden ember boldogan, békében élne!
 Akkor is, ha életünk, nehéz gondok közé titted: Dicsőség...

Barátaim, testvéreim, ne legyetek többé vakok,
 Szeressétek nagyon egymást, így lehettek csak boldogok,
 Jöjjetek és mindnyájan, együtt mondjunk éneket: Dicső-

Lelked betölti életem, benned ujjong, dalol szívem, benned ujjong, dalol szívem!
 Tegyel szívedre pecsétül, örök életet adj végül, örök életet adj végül! Alleluja...

Egykor értünk testet öltött, kisgyermekként jött közénk,
 A keresztfán vére ömlött váltságunknak béreként.
 Most az oltár golgotáján újra itt a drága vér,
 Áldozat az Isten Bárány, Krisztus teste a kenyér. Krisztus kenyér...

Zúgjon hát a hálaének, szálljon völgyön, tengeren!
 A szeretet Istenének dicsőség és üdv legyen!
 Az egész föld legyen oltár, virág rajta a szívünk,
 Minden dalunk zengő zsoltár, s tömjén illat a hitünk! Krisztus kenyér...

István király árva népe, te is hajtsd meg homlokod!
 Borulj térdre, szórd elébe minden gondod bánatod!
 A kereszt volt ezer éven reménységed oszlopa,
 Most is Krisztus jele légyen jobb jövődnek záloga! Krisztus kenyér...

Ha szenteknek nagy szívével, Angyaloknak lángnyelvével,
Köszöntene minden lélek, Méltón úgy sem dicsérnének.
Üdvözlégy...

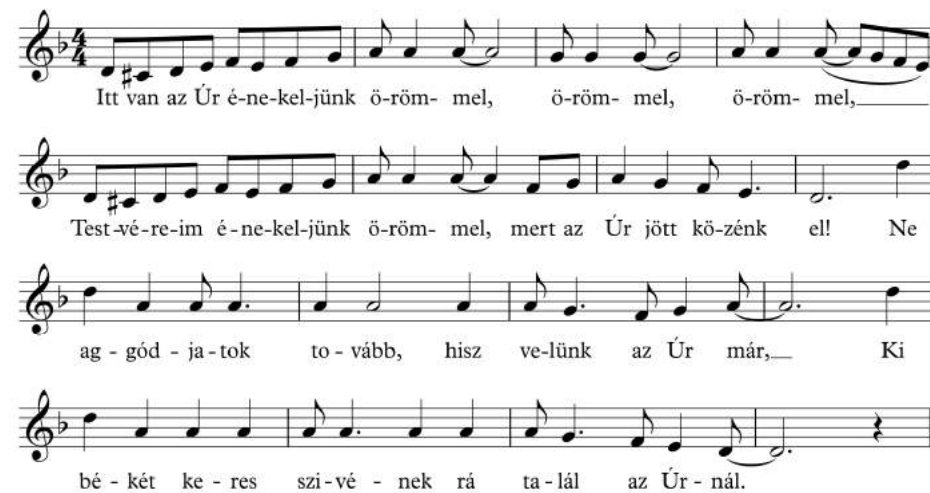
Öntsd szívembe olajodat, Égesd benne világodat,
Nagy szentség, ó térj be hozzám, Mert szívem csak Téged kíván.
Üdvözlégy...

Életünknek végóráján, Hogy ne ejtsen meg a Sátán,
Te légy erős én gyámolom, Mert csak nálad az oltalom.
Üdvözlégy...

Énekek Jézusról

Miseénekek

Ha sóhajt felé imád, Ő mindig figyel rád,
Te mért nem hiszel szavának, jöjj, kövesd tanácsát! Itt van az Úr...
Az Úrral kötött szövetség, örök barátság,
A bajban kínzó magányban friss erőt bocsát rád! Itt van az Úr...

Kitárt karokkal mindenki áldja, mindenki áldja az élet Urát.
Ujjongó szívvel mondjunk az Úrnak, mondjunk az Úrnak alleluját!
Alleluja...

Tü-zed, U-ram Jé-zus, szítsd a szí-vem-ben, láng-ja lo-bog jon e-le-ve-neb-ben.

A-mi va-gyok és mind a-mi az e-nyém, tartsd a ke-zed-ben i-ga-zi he-lyén.

É - le-tem kút-ja, ö-rök ö-rö-mem, fény a ső-tét-ben, csak te vagy ne-kem,

hal-lod i-mám és bár-mi fe-nye-get, nem hagy el en-gem, tart a te ke-zed.

Szorogat a Sátán, de te velem vagy, hű szabadítóm, aki el nem hagy.
Ennek a világnak fekete egén, lényed a csillag, sugarad a fény. Életem kútja...

Ének Máriáról

Má - ri - a, Má - ri - a szép vi-rág- szál, Má - ri - a szik-rá-zó nap,

1. szép-lőt-len fo-gan-ta-tott ár-tat-lan lány, kö-nyö-rőgi é-ret-tünk A-nyánk!

2. Vé-del-mezz Ma-gya-rok Nagy-asz-szo-nya, I-mád-kozz é-ret-tünk A-nyánk!

Nézd ön-zé-sünk mély, ső-tét bőr-tön-be zár, a hűt-len-ség ki-gyó-ja szí-vünk-re vár,

e-rőt-len gyer-me-ked Hoz-zád ki-ált: Ne hagyj el, jöjj, se-gíts már!

A szeretet hűsége szívedben ég, mint hajnali verőfény oly tiszta szép,
Lánglelked tűzjelét ragyogtasd ránk, utunkon előttünk járj! Mária, Mária...

E-lőt-ted Jé-zu-som le-bo-ru - lok. Fék-te-len bú-nös én Hoz-zád bú - jok.

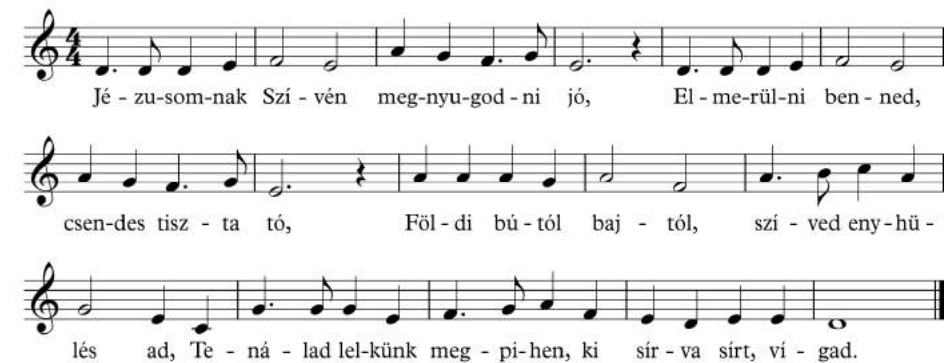
Ó, kér-lek, hogy ne-kem ma-lasz-tot adj, Hisz te a bú-nös-höz ir-gal-mas vagy.

Szép piros véreddel öntözgettél, Amikor elestem, felemeltél.
Légy azért irgalmas, és meghallgass, Mennyei erőddel, ó, támogass!

Tehozzád, Jézusom, felkiáltok. Földről az ég felé felsóhajtok.
Szívemnek kapuját zárd be kérlek, hogy helyet ne adjon a véteknek!

Vádolom magamat mert vétettem. Fölséges színedet megsértettem.
Tehozzád Jézusom, fohászkodom, Hogy többé nem vétek megfogadom.

Esengő szavamat meghallgassad! Ó, szelíd Jézusom, s ez egyet add:
Hogy végső órámban kiálthassam, Szent neved Jézusom, kimondhassam!

Jé - zu-som-nak Szí - vén meg-nyu-god - ni jó, El - me-rül-ni ben - ned,

csen-des tisz - ta tó, Föl - di bú - tól baj - tól, szí - ved eny-hű -

lész ad, Té - ná - lad lel-künk meg - pi-hen, ki sír - va sirt, vi - gad.

Jézusom Szent Szívét, lándzsa döfte át, Megnyitotta nekünk
drága oldalát, Szent Szívébe rejtve törli minden
bűnünk, A szenvedés ott nem sajnó, őbenne örülünk.

Énekek Máriáról

Te vagy föl - di él - tünk Ve - zér csil - la - ga.
 É - des re - mény - sé - günk ke - gyes Szűz A - nya.
 Té - ged ren - delt jó A - nyánk-nak az Is - ten Fi - a.
 A - zért ál - dunk ör - ven - dez - ve, ó, Szűz Má - ri - a!

Te hajnalcsillag vagy éltünk hajnalán,
 Hogy kövessünk annak, egész folyamán...

És ha elközelget éltünk alkonya,
 Te vagy vigaszteljes esti csillaga...

Bol-dog-asz-szon a - nyánk, Ré - gi nagy pát - ró - nánk, Nagy ín - ség-ben
 lé - vén, Így szó - lít meg ha - zánk: Ma - gyar - or - szág - ról,
 é - des ha - zánk - ról, ne fe - lejt - kez - zél el sze - gény ma - gya - rok - ról!

Ó, Atyaistennek kedves szép leánya, Krisztus Jézus
 anyja, Szentlélek mátkája. Magyarországról...

Fel - tá - madt Jé - zus, le - győz - té a ha - lált, Min - den - re új haj - nal vir - rad.
 In - dulj az ú - ton és so - ha meg ne állj! Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja!
 Al - le - lu - ja, Al - le - lu - ja
 Al - le - lu - ja, al - le - lu - al - le - lu - ja, Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja,
 Al - le - lu - ja, Al - le - lu - ja.
 Al - le - lu - ja, al - le - lu - al - le - lu - ja, Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

Segít az Úr, bajban nem hagy el soha, kérő szavunk ő meghallja,
 Fogja kezünk, védőn óvja léptünket, Alleluja, Alleluja.
 Alleluja...

Velünk jön Jézus a hűséges barát, ő hívott erre az útra,
 Hirdessük népének szerető szavát! Alleluja, Alleluja.
 Alleluja...

Énekek Jézusról

Jé - zus, é - le - tem, e - rőm bé - kém, Jé - zus, tár - sam ö - rő mőm. Ben - ned bí - zom, te vagy az
 Úr, már nincs mit fél - nem, mert ben - nem élsz, már nincs mit fél - nem, mert ben - nem élsz.

Nagybőjt

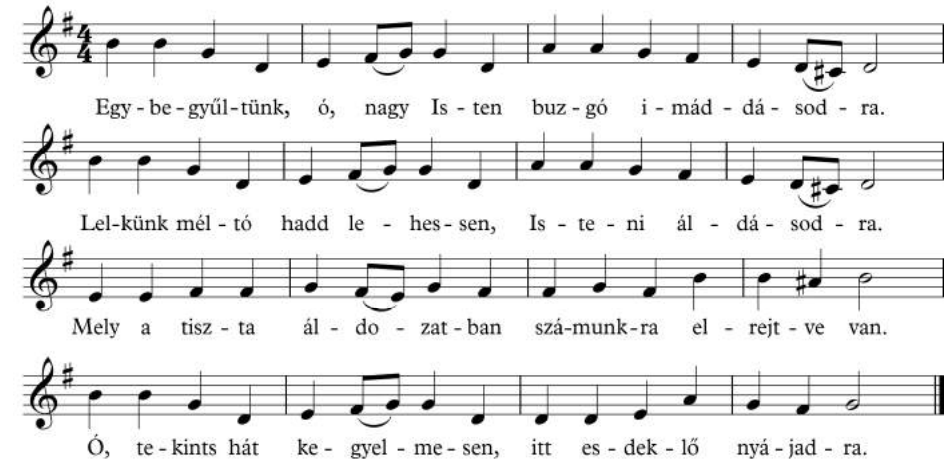
Fölszegzik bűneink - íme... Lehajtja szent fejét - íme...
Gyötrődve ránk tekint - íme... Sose... Meghalt az én Uram - íme... Sose...

Húsvét

Az éj, az hosszú volt, de eltűnt már a hold, Virágban áll a rét, virágos úton át,
A hajnal felsikolt, a hajnal felsikolt! Valaki jön feléd, valaki jön feléd.
Feltámadt, alleluja... Feltámadt, alleluja...
Elég volt már, elég! Fénnyel hinti az ég, Virágban áll a rét, virágos úton át,
Az új nap reggelét, az új nap reggelét! Jézus jön feléd, Jézus jön feléd.
Feltámadt, alleluja... Feltámadt, alleluja...

Miseénekek

Jézus Krisztus szerzeménye a kenyér- s boráldozat,
Mit nevednek emlékére, Uram, szolgád bemutat.
Legyen kedves, ó, szent Atya, Fiad vére harmata.
Lelkünket, hogy hóféherre mossa, kérünk elfogadd!

Szeretetnek szent emléke ez az örök áldozat,
Mit most szolgád az oltáron, Uram, neked bemutat.
Add, hogy kik most buzgón áldunk, érted áldozattá váljunk.
Szeretben élve, s halva, lássuk egykor arcodat.

Énekek különböző alkalmakra

Jöjj el, árvák gyámola, jöjj el szívünk orvosa, Oszd ki égi kincsedet, oszd ki égi kincsedet.
Jöjj el lelki vigaszunk, testi-lelki támaszunk, Érezzük bőségedet, érezzük bőségedet.

Száz angyal hirdet jó hírt, mind erre vártunk rég,
ma Betlehemben megnyílt és mézet ont az ég.

Öreg pásztor és kis bojtár, angyalszót hall éjfél tájt,
Betlehemben megláthatják, a kis Jézust és anyját! Az ősi jóslat...

Mi is menjünk, vígan járjunk, vezet égi fényesség,
Hiszen ő lesz boldogságunk, akit rég várt föld és ég! Az ősi jóslat...

Advent

Ső-tét fen az ég, fény se-hol sem ég, az ar-com-ra ál-mos köd szí-tál.____

Sü-ke-t sú-rú csönd, né ma-ság kö-szönt, és sen-ki sincs, ki fény-lő je-let

gyűjt son az éj-sza-kán.____ Jöjj-el hát, Is-te-nem lob bants lán-got az éj-je len, é-lő

ir-gal-ma-dat ter-jesz ki fő-lénk!____ Jöjj el hát, Is - te-nem nyíl-jon

már ki a vég-te-len, jöjj el gyer-mek ar - cú Is-ten szállj kö zénk!

Földünk puszta rom, jöjj el Irgalom, jöttöd reményt, megváltást ígér.
Minden elveszett, ne hagyj népedet, hiányod a szívekben már a
földtől az égig ér! Jöjj el hát, Istenem...

Karácsony

Sze-re-tet á - rad-jon köz-tünk, sze-re-tet gyúl-jon ben nünk, sze-re-tet tölt-sön el

min-ke-t, add ezt ne künk U runk! Hadd le-gyünk test-vé-ri szív-vel, mind-nyá-jan

e - gyek ben-ned, lob-bant-sa láng - ra szí-vün-ke-t, sze-re-te - ted!_____

Ments meg en - gem U - ram, az ö - rök ha - lál - tól, A - ma ret - te - ne - tes

na - pon min - den baj - tól. Mi - dőn az ég és föld meg fog - nak in - dul - ni,

S el - jössz a vi - lá - got lán - gok - ban í - tél - ni.

Örök nyugodalmat adj, ó Uram nekik, S örök világosság
fényeskedjék nekik. Hogy szent trónod körül udvarolhassanak,
S téged boldogítót örökké áldjanak.

Is - ten ha - zán - kért tér - de - lünk e - lőd - be.

Rút bú - ne - in - ket jó - sá - god - dal föld - be!

Szent ma-gya-rok - nak tiszt-a lel-két néz - zed, ér-de-mét i - déz - zed!

István királynak szíve gazdagságát,
Szent Imre herceg kemény tisztaságát,
László királynak vitéz lovagságát, Ó, ha csak ezt látnád.

Szent Erzsébetből hős szeretet árad,
Margit imái vezekelve szállnak,
Minket hiába, Uram, ne sirasson, Áldott Boldogasszony.

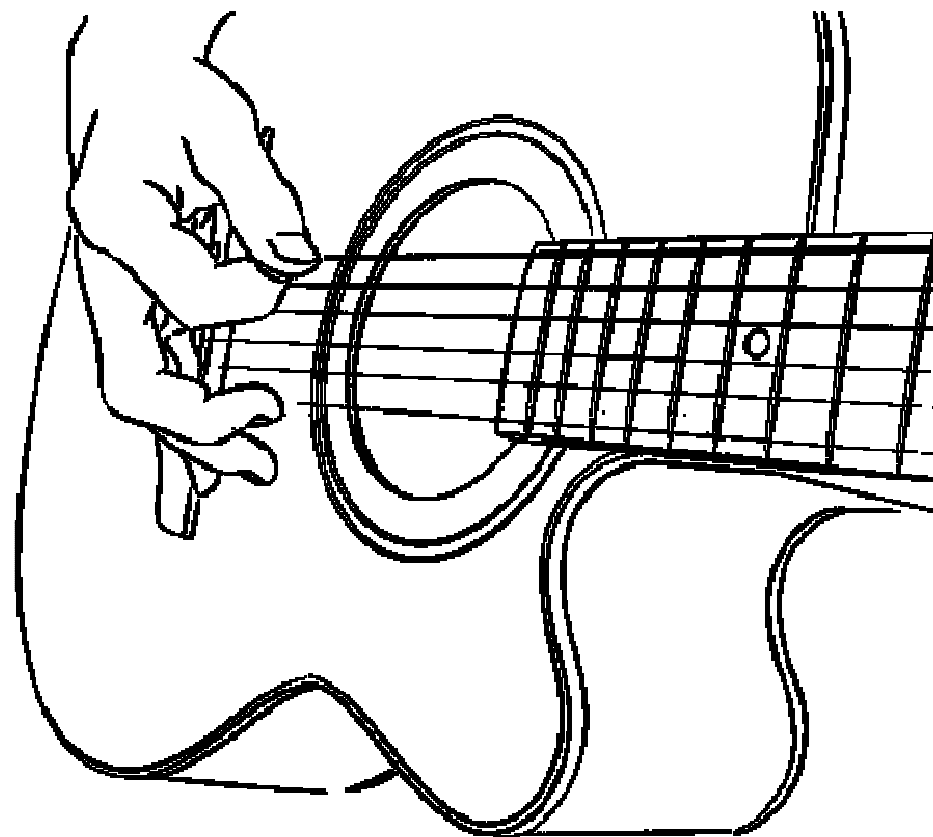
Ránk bűnösökre minden verés ránk fér,
De könyörögnek ők tépett hazánkért,
Hadd legyünk mink is tiszták, hősök szentek, Hazánkat így mentsd meg!

Az embereket te meg hagyod halni,
 És ezt mondd az emberi nemzetnek:
 Légyetek porrá, kik porból lettetek,
 Mert ezer esztendő előtted annyi,
 Mint a tegnapnak ő elmúlása
 És egy éjnek rövid vigyázása.

Szolgáidon láttassad dolgaidat,
 Dicsőségedet ezeknek fiain!
 Add értenünk felséges hatalmadat,
 Mi kegyes Urunk, ó, irgalmas Isten,
 Minden dolgunkat bírjad, forgassad,
 Kezeink munkáit igazgassad!

Gitáros énekek

Forrás:

Énekelj az Úrnak, Bencés Kiadó és Terjesztő Kft. Pannonhalma, 1999,
 ISBN 963 922604 1